

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سُتن پريو بيان

اولاد جي تربيت ۽

والدين جون

ذميواريون

(اسلامي پيئرن جي لاءِ)

06-April-2017

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ ط
 اَمَّا بَعْدُ! فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

اولاد جي تربيت ۽ والدين جون ذميواريون

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَ عَلٰی اِلٰكَ وَ اَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
 اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَ عَلٰی اِلٰكَ وَ اَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

دُرُودِ پاڪ جي فضيلت

شهنشاه مدينه، راحتِ قلب و سينہ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم جو فرمانِ عاليشان آهي: جڏهن خميس جو ڏينهن ايندو آهي، اللہ عَزَّ وَجَلَّ ملائڪن کي موڪليندو آهي جنهن وٽ چاندي جا کاغذ ۽ سون جا قلم هوندا آهن، اهي لکن ٿا، ڪير خميس جي ڏينهن ۽ جمعي جي رات مون تي ڪثرت سان دُرُودِ پاڪ پڙهي ٿو. (ڪنز العمال، الجزء الاول، ۱۰/۲۵۰، حديث: ۲۱۷۴)

يَا نَبِيَّ! مُجْهَپَ لَآكُھُوں دُرُودِ وِسلام اِسَپَہَ نَازِ مُجھَ کُوہُوں تيرِ اعْلَامِ
 اپنی رحمت سے تُو شاہِ خیرِ آنا م مُجھ سے عاصی کا بھی نازِ بَرَدَارِہے

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِيْب! صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! اسان ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪيون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: رِبِّيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ. يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

بہ مدني گل: 1 بنا سني نيت جي ڪنهن بہ نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.

2 جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي انتهائي توجه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو گوڏا ڀڃي ويهندس ❀
 ضرورت طور سوڙهو ٿي سرڪي پين جي لاءِ جاءِ ڪشادي ڪندس ❀ ڌڪو
 وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهورڻ، جهٽڪڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀ صَلُّوا عَلَي
 الْحَبِيب! اُذْكُرُالله، تُوْبُوا اِلَي الله! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل
 جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ پست آواز سان جواب ڏيندس ❀ اجتماع کان پوءِ
 پاڻ اڳتي وڌي سلام، مُصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس. ❀ جيڪو ڪجهه
 ٻڌندس ان کي ٻڌي ڪري سمجهي ڪري ان تي عمل ڪرڻ کان پوءِ مان ٻين
 تائين پهچائي ڪري نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪندس،
 ❀ دوران بيان موبائل جي غير ضروري استعمال کان بچندس، نه بيان
 ريكارڊ ڪندس نه ئي ٻئي ڪنهن قسم جو آواز (چو ته ان جي اجازت ناهي)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّي اللهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

شيخ ڪرمان جي تربيت يافتگي

حضرت سيدنا شيخ شاه ڪرمانِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَیْهِ نهايت متقي ۽ پرهيزگار
 هئا، سندن شهزاديءَ جيڪا خوبصورت ۽ حسين هئڻ سان گڏوگڏ نيڪ ۽
 پرهيزگار هئي، جڏهن شادي لائق ٿي ته بادشاه وٽان رشتو آيو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَیْهِ
 تن ڏينهن جي مهلت گهري ۽ مختلف مسجدن ۾ گهمي ڪنهن پرهيزگار جي
 ڳولا ڪرڻ لڳا. هڪ نوجوان تي سندن نظر پئي جنهن سهڻي نموني نماز ادا
 ڪئي، شيخ ان کان پڇيو: ڇا توهان جي شادي ٿيل آهي؟ ان جواب ڏنو: نه، پوءِ

پڇيائون: ڇا نڪاح ڪرڻ چاهيو ٿا؟ چوڪري قرآن شريف پڙهندي آهي، نماز روزي جي پابند آهي، خوبصورت ۽ نيڪ سيرت به آهي. ان چيو: مون سان ڪير رشتو ڪندو! شيخ فرمايو: مان ڪندس، هي ڪجهه درهم وٺ! هڪ درهم جي ماني، هڪ درهم جي سالن پاڇي ۽ هڪ درهم جي خوشبوءِ وٺي اچ. اهڙي طرح حضرت سيدنا شيخ ڪرمانِي رَضِيََ اللّٰهُ عَنْهُ پنهنجي نيڪ سيرت نيائي جو نڪاح ان سان پڙهائي ڇڏيو. ڪنوار جڏهن گهوت جي گهر آئي ته ان ڏٺو ته ڍلي جي مٿان هڪ ماني رکيل آهي. ان پڇيو هي ماني هتي ڇو رکيل آهي؟ گهوت چيو: هي ڪالھوڪي پاروڻي ماني آهي مون افطار لاءِ رکي هئي، اهو ٻڌي اها واپس وڃڻ لڳي. گهوت اهو ڏسي چوڻ لڳو: مون کي خبر هئي ته حضرت سيدنا شيخ ڪرمانِي رَضِيََ اللّٰهُ عَنْهُ جي شهزاديءَ مون غريب جي گهر نه رهي سگهندي. ڪنوار چيو: مان توهان جي غربت (Poverty) جي ڪري نه بلڪ انهيءَ لاءِ واپس وڃي رهي آهيان ته ربُّ العالَمين تي توهان جو يقين ڪمزور محسوس ٿي رهيو آهي مون کي پنهنجي والد تي حيرت آهي جو انهن اوهان کي پاڪيزه خصلت ۽ صالح ڪيئن سمجهيو! گهوت اهو ٻڌي گهڻو شرمسار ٿيو ۽ ان چيو: انهي ڪمزوري لاءِ معذرت خواه آهيان. ڪنوار چيو: پنهنجو عذر پاڻ ڄاڻو، البت! مان اهڙي گهر ۾ نه ٿي رهي سگهان جتي هڪ وقت جو کاڌو رکيل هجي، هاڻي يا ته مان رهندس يا ماني. گهوت هڪدم ماني ٻاهر وڃي خيرات ڪئي.

(روض الريحان، الحكاية الثانية والتسعون بعد المائة، ص ۱۹۲، ملخصاً)

رہیں سب شاد گھروالے شہا تھوڑی سی روزی پر عطا ہو دولتِ صبر و قناعت یا رسول اللہ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

سُبْحَنَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ! پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! ٻڌو اوهان ته زماني جي مشهور

ولي الله حضرت سيدنا شيخ ڪرمانى رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَیْهِ پنهنجي نور نظر جي ڪيتري قدر بهترين انداز ۾ مدني تربيت فرمائي هئي ۽ سندن تربيت يافته ڌيءَ جو توڪل به ڪيتري قدر زبردست هو جو پنهنجي مڙس جي گهر ۾ مناسب سهولتن ۽ مال و دولت جي ڪثرت نه هئڻ جي ڪري ناراض نه ٿيون بلڪ شڪو و ڪيو به ته هن ڳالهه جو ته اِطاري جي لاءِ ماني بچائي ڇو رکي آهي؟ ڇاڪاڻ ته هنن جي ويجهو اهو توڪل جي خلاف هو، ان شهزاديءَ کي اها مدني سوچ سندن والد گرامي حضرت سيدنا شيخ ڪرمانى رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَیْهِ جي مدني تربيت جي بدولت ئي ملي هوندي ته جيڪي پاڻ مُتقي، پرهيزگار ۽ رب تعاليٰ تي ڪامل پروسو رکڻ وارا بزرگ هئا. تنهنڪري پاڻ انهيءَ انداز تي پنهنجي نياڻي جي مدني تربيت فرمائي ۽ انهن جي لاءِ عبادت گذار شخص جي ڳولها ڪئي ته جيئن تقويٰ ۽ پرهيزگاري جون برڪتون سندن نسلن ۾ به منتقل ٿين، ڇاڪاڻ ته جيڪڏهن انسان پاڻ نيڪ هجي ته ان جي نيڪين سان ان جي نسلن کي به فائدو ٿيندو آهي، جيئن

حضرت سيدنا عبدالله ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُمَا فرمائن ٿا: بيشڪ الله عَزَّ وَجَلَّ انسان جي نيڪين سان ان جي اولاد ۽ اولاد، در اولاد جي اصلاح فرمائيندو آهي ۽ ان جي نسل ۽ ان جي پاڙيسرين ۾ ان جي حفاظت فرمائيندو آهي ۽ اهي سڀئي الله عَزَّ وَجَلَّ جي طرفان پردي ۽ امان ۾ رهندا آهن. (در منثور، ۴۲۲/۵، پ ۱۶، تحت الآية ۸۲)

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! اسان جي مُعاشري (Society) ۾ اولاد جي تربيت جي معاملي ۾ گهڻي غفلت جو مُظاهرو ڪيو ويندو آهي، شايد ان جو سبب هي آهي ته والدين (Parents) پاڻ تربيت يافته نه آهن ۽ جيڪو پاڻ شرعي احڪامن کان اڻ واقف ۽ تربيت جو مُحتاج هجي ته هو ٻين جي تربيت ڪيئن ڪري ٿو سگهي، تنهنڪري جڏهن ان آزاد خيال والدين جي نياڻين جا رشتا اچڻ لڳندا آهن ته والدين هن ڳالهه کي ترجيح ڏيندا آهن ته چوڪرو امير و

ڪبير، مختلف دنياوي علوم و فنون جون ڊگريون رکندڙ ۽ مادرن گهراڻي سان تعلق رکندڙ هجي نماز چاهي هڪ نه پڙهندو هجي، جيتوڻيڪ فاسق ۽ فاجر (يعني اعلانيه گناه ڪرڻ وارو) هجي، حرام روزي ڪمائيندو هجي، ماڻهن کي ڌوڪو ڏيڻ ۾ مشهور هجي، دين جا ضروري مسئلا به نه ايندا هجن، مطلب ته بي عملي جو نمونو ئي ڇو نه هجي، جڏهن ته جيڪڏهن ڪوئي اهڙي چوڪري سان نڪاح جو مشورو ڏئي جنهن جي آمدني (Income) گهٽ هجي جيتوڻيڪ 100% فيصد حلال هجي، زال جا حق (Rights) ادا ڪرڻ تي به قادر هجي، متقي و پرهيزگار ۽ ديندار هجي، علم و عمل، شرم و حيا ۽ ستن جو پيڪر هجي، خوفِ خدا ۽ عشقِ مُصطفيٰ جي دولت سان مالا مال هجي، امامِ مسجد، مؤذن، قاري يا مدني ماحول سان وابسته هجي ته مَعَاذَ اللَّهِ ﷺ ان جي باري ۾ ان طرح جا جُملا چيا ويندا آهن ته اڙي! ان سان شادي ڪرائي ته اسان جي ڌيءَ بُڪايل مري ويندي، گهر ۾ قيد رکندو، مٿي کان پيرن تائين پردي ۾ رکندو وغيره وغيره. ياد رکو! سنا والدين اهڙي ناداني هرگز ناهن ڪندا بلڪ هو ته پنهنجي پيڙن ڌيئرن جي نڪاح جي لاءِ هميشه ديندار شخص (Religious) جي تلاش ۾ رهندا آهن.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ﷺ اسان جي آقا و مولِي، مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ ﷺ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم به ديندار شخص سان نڪاح ڪرڻ جو حڪم ارشاد فرمايو آهي، جيئن

رسولِ بي مثال، بي بي آمنه جي لال ﷺ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جن ارشاد فرمايو: جڏهن توهان کي اهو شخص پيغامِ نڪاح ڏئي جنهن جي دينداري ۽ اخلاق توهان کي پسند آهن ته نڪاح ڪري ڇڏيو، جيڪڏهن ائين نه ڪندو ته زمين ۾ فتنه ۽ وڏا وڏا فساد برپا ٿي ويندا. (ترمذي، ۳۴۴/۲، حديث: ۱۰۸۶)

مشهور مُفسِّرِ قرآن، حڪيم الأُمّت مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ

فرمائن ٿا: يعني جڏهن توهان جي نياڻي جي لاءِ ديندار، سٺين عادت ۽ بهترين طور طريقي وارو چوڪرو ملي وڃي ته صرف مال جي هوس ۾ ۽ لڪ پتي جي انتظار ۾ جوان نياڻي جي نڪاح ۾ دير نه ڪريو، ان ڪري جو جيڪڏهن مالدار جي انتظار ۾ چوڪرين جا نڪاح نه ڪيا ويا ته هيڏانهن گهڻيون چوڪريون ڪناريون ٿي رهجي وينديون ۽ هوڏانهن گهڻا چوڪرا پڻ بغير شادي جي رهجي ويندا، جنهن سان بدڪاري ڦهلجندي ۽ بدڪاري جي ڪري چوڪريءَ وارن کي شرمندگي ٿيندي، نتيجو اهو نڪرندو ته خاندان پاڻ ۾ وڙهندا، قتل ۽ غارت ٿيندا، جنهن جا اڄڪلهه نظارا عام آهن. (مرآة المناجيع، ۵/۸ ملخصاً)

اسان جا اسلاف ڪرام ڏيءَ جو رشتو ڪندي دين دار شخص کي ڳوليندا هئا

بنت سعيد بن مسيب جي پرورش

حضرت سيدنا سعيد بن مسيب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي صاحبزادي حسن و جمال جي پيڪر هئي، پاڻ پنهنجي ڏيءَ جي تربيت اهڙي طرح فرمائي جو اها نه صرف قرآن پاڪ جي حافظ هئي بلڪ حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سنتن کي به تمام گهڻو سڃاڻڻ واري هئي. جيڪڏهن هي چيو وڃي ته اها صورت سان گڏوگڏ حسن سيرت جي دولت سان به مالا مال هئي ته غلط نه ٿيندو. اهو ئي سبب هو جو خليفه عبدالملڪ بن مروان اوهان ڏي اوهان جي هن ڏيءَ جي لاءِ پنهنجي پٽ وليد جي شادي جو پيغام موڪليو پر پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ انڪار ڪري ڇڏيو، خليفه تمام گهڻي ڪوشش ڪئي ته ڪهڙي طرح هي راضي ٿي وڃن پر پاڻ انڪار فرمائيندا رهيا، پوءِ اهو ظلم ۽ ستم تي اچي ويو ۽ هڪ ٿڌي رات ان ظالم اوهان کي 100 ڪوڙا ماري ۽ اون جو جو پارائي سندن تي ٿڌو پاڻي هاري ڇڏيو پر پوءِ به پنهنجي ڏيءَ جو رشتو نه ڏنو پاڻ پنهنجي ڏيءَ کي جو ننڍڻ کان جيڪو پاڪيزگي ۽ طهارت جو درس ڏنو هو پاڻ نه چاهيندا هئا ته اها دنيا جي رنگينين ۾ وساري ڇڏي. اهو سبب هو جو پاڻ پنهنجي هن ڏيءَ

جو نڪاح پنهنجي هڪ شاگرد حضرت سيدنا ابو وداع رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ سان فرمايو جيڪو انتهائي غريب هو.

حضرت سيدنا ابو وداع رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ پاڻ پنهنجي هن شادي جو واقعو ڪجهه هن طرح بيان فرمائڻ ٿا ته مان حضرت سيدنا سعيد بن مسيب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ جي محفل ۾ باقاعدي سان حاضر ٿيندو هيس، پوءِ ڪجهه ڏينهن حاضر نه ٿي سگهيس. جڏهن ٻيهر پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ وٽ حاضر ٿيس ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ پڇيو: ايترا ڏينهن ڪٿي هئين؟ مان عرض ڪيو: منهنجي اهليه جو انتقال ٿي ويو آهي بس انهي پريشاني ۾ ڪجهه ڏينهن حاضري جي سعادت نه ٿي سگهي. هي ٻڌي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ جن فرمايو: مون کي اطلاع ڇو نه ڏني ته مان به جنازي ۾ شرڪت ڪريان هان؟ حضرت سيدنا ابو وداع رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ فرمائڻ ٿا: ان تي مان خاموش رهيس. جڏهن مان رخصت چاهي ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ جن فرمايو: ڇا ٻئي شادي ڪرڻ چاهيو ٿا؟ مون عرض ڪيو: حضور! مان تمام غريب آهيان، مون وٽ مشڪل سان ڪجهه درهم هوندا، مون جهڙي غريب جي شادي ڪير ڪرائيندو. ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ فرمائڻ لڳا: مان تنهنجي شادي ڪرائيندس. مان حيران ٿيندي عرض ڪيو: ڇا اوهان منهنجي شادي ڪرائيندو؟ فرمايائون: ها! مان تنهنجي شادي ڪرائيندس. پوءِ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ الله عَزَّوَجَلَّ جي حمد بيان ڪئي ۽ حضور صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي درود و سلام پڙهيو ۽ منهنجي شادي پنهنجي ڌي سان ڪرائي. مان اتان اٿس ۽ گهر جي طرف روانو ٿيس. مان ايترو خوش هيس جو مون کي سمجهه ۾ نه پيو اچي ته مان ڇا ڪريان، پوءِ مان سوچڻ لڳس ته مون کي ڪنهن ڪنهن کان پنهنجو قرض وصول ڪرڻو آهي، اهڙي طرح مان اچڻ وارن لمحات جي باري ۾ سوچڻ لڳس پوءِ مان مغرب جي نماز مسجد ۾ ادا ڪئي ۽ ٻيهر گهر آيس. مان گهر ۾ اڪيلو ئي هيس، پوءِ مان زيتون جو تيل ۽ ماني دستر خوان تي رکي کائڻ شروع ٿي

ڪيو هو ته دروازي تي دستڪ ٿي. مون پڇيو: ڪير؟ آواز آئي: سعيد. مان سمجهي ويس ته ضرور هي حضرت سيدنا سعيد بن مسيب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ ٿي هوندا. ايتري دير ۾ اهي اندر تشریف کڻي آيا. مون عرض ڪيو: اوهان مون کي پيغام موڪليو هان، مان پاڻ ئي اچان هان. فرمائڻ لڳا: نه! توهان هن ڳالهه جا وڌيڪ حقدار آهيو جو توهان وٽ اچيو وڃي. مون عرض ڪيو: فرمايو! منهنجي لاءِ ڇا حڪم آهي؟ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ فرمايو: هاڻي توهان غير شادي شده نه آهيو، توهان جي شادي ٿي چڪي آهي، مان هن ڳالهه کي ناپسند ڪريان ٿو ته توهان شادي ٿيڻ کان پوءِ به اڪيلا ئي رهو، پوءِ پاڻ هڪ طرف هٽيا ته مون ڏٺو ته ان جي ڌيءَ ان جي پويان بيٺي هئي، انهن ان جو هٿ پڪڙيو ۽ ڪمري ۾ ڇڏي آيا ۽ مون کي فرمايائون: هي توهان جي زال آهي. ايترو چوڻ کان پوءِ تشریف کڻي ويا. مان دروازي جي ويجهو ويس ۽ جڏهن اطمینان ٿي ويو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ وڃي چڪا آهن ته واپس ڪمري ۾ اچي ان شرم و حيا جي پيڪر کي زمين تي وينل ڏٺو.

مان جلدي سان زيتون جو تيل ۽ مانيون وارو ٿانو کڻي هڪ طرف رکي ڇڏيو ته جيئن اها نه ڏسي سگهي. پوءِ مان پنهنجي مڪان جي ڇت تي چڙهي پنهنجي پاڙيسرين کي آواز ڏيڻ لڳس. ٿوري دير ۾ سڀ جمع ٿي ويا ۽ پڇڻ لڳا: ڪهڙي پريشاني آهي؟ مون جڏهن ٻڌايو ته سيدنا سعيد بن مسيب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ پنهنجي ڌيءَ سان منهنجي شادي ڪرائي ڇڏي آهي. اهي پنهنجي ڌيءَ کي منهنجي گهر ڇڏي ويا آهن ته ماڻهن بي يقيني سان پڇيو: ڇا واقعي حضرت سيدنا سعيد بن مسيب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ توهان سان پنهنجي ڌيءَ جي شادي ڪرائي آهي؟ مون چيو: جيڪڏهن يقين نه ٿو اچي ته منهنجي گهر اچي ڏسو، ان جي ڌيءَ منهنجي گهر ۾ موجود آهي. هي ٻڌي سڀ منهنجي گهر اچي ويا. جڏهن منهنجي والده کي هي معلوم ٿيو ته اها به فوراً ئي اچي وئي ۽ مون کي

فرمائڻ لڳي: جيڪڏهن تن ڏينهن کان پهريان تون ان جي ويجهو وئين ته تون تي منهنجو چهرو ڏسڻ حرام آهي. مان 3 ڏينهن انتظار ڪندو رهيس، چوٿين ڏينهن جڏهن ويس ۽ ان کي ڏٺو ته بس ڏسندو ئي رهيس. اها حسن و جمال جي شاهڪار هئي، قرآن پاڪ جي حافظ، حضور ﷺ جي سنتن کي وڌيڪ ڄاڻڻ واري ۽ مڙس جي حقن کي تمام گهڻو سڃاڻڻ واري هئي. اهڙي طرح هڪ مهينو گذري ويو. نه حضرت سيدنا سعيد بن مسيب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ مَون وٽ آيا ۽ نه ئي مان حاضر ٿي سگهيس، پوءِ مان ئي ان وٽ ويس. اهي تمام گهڻن ماڻهن جي جهرمت ۾ جلوه فرما هئا، سلام جواب کان پوءِ مجلس جي ختم ٿيڻ تائين انهن مون سان ڪا ڳالهه نه ڪئي، جڏهن سڀ ماڻهو هليا ويا ۽ منهنجي علاوه ڪو ٻيو نه بچيو ته انهن مون کي فرمايو: ان انسان کي ڪيئن پاتو؟ مان عرض ڪيو: حضور! (اوهان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ جي ڏي اهڙين صفات جي حامل آهي جو) شايد ڪوئي دشمن ئي ان کي ناپسند ڪري نه ته دوست ته اهڙين شين کي پسند ڪندا آهن. فرمايائون: جيڪڏهن اها تون کي تنگ ڪري ته تون لٺ سان اصلاح ڪجان. پوءِ جڏهن مان گهر جي طرف روانه ٿيس ته انهن مون کي 20 هزار درهم ڏنا جنهن کي مان کڻي گهر آيس.

پياريون اسلامي پيڻيون! اوهان ٻڌو اسان جا اسلاف ڪرام پنهنجي نسلن کي متقي ۽ پرهيزگار بنائڻ جي لاءِ ڪهڙيون ڪوششون فرمائيندا هئا ۽ آزمائشون جي باوجود به همت نه هاريندا هئا. اسان کي به گهرجي ته اولاد جي سٺي تربيت سان گڏوگڏ ان جو رشتي ڪرڻ ۾ ديندار کي مد نظر رکون.

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! اسان تي لطف و ڪرم فرمائڻ واري، عطائن جي بارش وسائڻ واري ۽ بي شمار نعمتن سان نوازڻ واري رَبِّ عَزَّ وَجَلَّ جي ڪروڙين نعمتن مان هڪ عظيم نعمت اولاد به آهي، اولاد اهڙي نعمت آهي جو جنهن سان گهر ۾ خوشين جو راڄ هوندو آهي، نيڪ اولاد اهڙي نعمت

آهي جيڪو والدين جي پوڙهائپ (Old age) ۾ انهن جو سهارو ٿيندو آهي، چڱو اولاد ماءُ پيءُ جي مرڻ کان بعد انهن جي نجات جو ذريعو بڻجندي آهي. الله ﷻ جڏهن ڪنهن کي هن نعمت سان نوازيندو آهي ته والدين جي خوشي جي انتها ناهي رهندي پر گڏوگڏ انهن جو امتحان به شروع ٿي ويندو آهي. هاڻي هي والدين تي آهي هو اولاد جي اسلامي تربيت ڪري ان امتحان ۾ ڪامياب ٿين ٿا يا نه. ياد رکو! عام طور ٻار والدين جي عادت ۽ ڪردار جي پيروي ڪندا آهن جيڪڏهن والدين شريعت جا پابند ۽ علم جي طلب جا شوقين هجن ته انهن جو نسل به نيڪين جي راه تي ڳامزن رهي ٿو ۽ والدين جي نجات و بخشش ۽ نيڪ نامي جو سبب بڻجي ٿو، ۽ جيڪڏهن والدين پاڻ بُري عادت ۽ جا شڪار هجن ته اولاد ۾ به اهي بُرائيون منتقل ٿي وينديون آهن ۽ اهڙو اولاد نجات جو سبب ناهي، بلڪ هلاڪت جو سبب بڻجي ويندو آهي. ياد رکو! اولاد جي تربيت ماءُ پيءُ ٻنهي جي ذم دار آهي پر پيءُ ڪمائن جو بهانو بڻائي اولاد جي تربيت جي سڄي ذميواري ٻارن جي ماءُ تي وجهي پاڻ کي بري الذم سمجهندو آهي، جڏهن ته ٻارن جي ماءُ گهر جي ڪمن جو عذر پيش ڪري اولاد جي تربيت جو اصل ذميواري پنهنجي مڙس کي قرار ڏيندي آهي، نتيجو هي نڪرندو آهي ته اهڙو اولاد هٿن مان نڪري تمام گهر وارن جي لاءِ زحمت جو سبب بڻجي ويندو آهي. تنهنڪري والدين کي گهرجي ته پنهنجي ذم دار ڀيڻن کي نيڪيندي ملڪ و ملت ۽ مستقبل جي انهن معمارن کي ننڍپڻ ئي کان نيڪ ۽ معاشري جو باڪردار فرد بنائڻ ۾ هرگز سُستي نه ڪن ڇاڪاڻ ته ننڍپڻ ۾ جيڪو سکايو ويندو، ان جا اثرات مضبوط ۽ پائيدار هوندا آهن جيئن ته حديث پاڪ ۾ آهي: **اَلْعِلْمُ فِي صَغَرِهِ كَالنَّقْشِ عَلَى الْحَجَرِ** ننڍپڻ ۾ علم حاصل ڪرڻ پٿر تي نقش وانگر (پختو) هوندو آهي. (مجمع الزوائد، ۱/۳۳۳، حديث: ۵۰۱۵)

اچو! اولاد جي تربيت جي باري ۾ اسان کي تربيت جو ذهن ڏيڻ واري

آقا، اسان کي ۽ اسان جي اولاد کي جهنم جي باه کان بچائڻ واري مصطفيٰ ﷺ جا پيارا پيارا 4 فرمان ٻڌون ٿا:

1. جڏهن نبي ڪريم، رؤف رحيم ﷺ جن اها آيت مبارڪ تلاوت فرمائي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ
وَأَهْلِيكُمْ نَارًا (پ 28 التحريم: 6)

ترجمو ڪنزالايمان: اي ايمان وارو!
پنهنجي جانين ۽ پنهنجي گهروارن کي ان
باه کان بچايو.

ته صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان هيشن عرض ڪرڻ لڳا: ”يا رسول الله ﷺ اهل و عيال کي جهنم جي باه کان ڪهڙي نموني بچائي سگهون ٿا؟ پاڻ سڳورن ﷺ جن ارشاد فرمايو: توهان پنهنجي اهل و عيال کي انهن شين جو حڪم ڏيو جيڪي الله عَزَّوَجَلَّ کي پسند آهن ۽ انهن ڪمن کان روڪيو جيڪي رب تعاليٰ کي پسند نه آهن.“ (دُرِّ مَنثور، ۸ / ۲۲۵)

2. ارشاد فرمايائون: پنهنجي اولاد کي ٽن خصلتن جي تعليم ڏيو (۱) پنهنجي نبي (ﷺ) جي محبت (۲) اهل بيت جي محبت ۽ (۳) قرآن پاڪ جي تعليم. (جامع صغیر، باب الهمزة، حديث: ۳۱۱، ص ۲۵)

3. ارشاد فرمايائون: اولاد جو والد تي اهو حق آهي ته ان جو سنو نالو رکي ۽ بهترين ادب سکائي. (شعب الایمان، باب في حقوق الأولاد والأهلین، حديث: ۶، ۸۶۵۸، ۴۰۰/۳)

4. ارشاد فرمايائون: ڪنهن پيءُ پنهنجي اولاد کي اهڙو تحفو ناهي ڏنو، جيڪو سني ادب کان بهتر هجي. (ترمذي، ڪتاب البر والصلة، باب ما جاء في ادب الولد، ۳/۳۸۳، حديث: ۱۹۵۹)

مشهور مفسر قرآن، حڪيم الامت، حضرت مفتي احمد يار خان نعيمي رحمته الله تعالى عليه فرمائن ٿا: سني ادب مان مُراد ٻار کي ديندار، مُتقي، پرهيزگار بنائڻ

آهي. اولاد جي لاءِ ان کان بهتر تحفو ڪهڙو ٿي سگهي ٿو جو اهي شيون دين و دنيا ۾ ڪم اينديون آهن. ماءُ پيءُ کي ڪپي ته اولاد کي صرف مالدار بڻائي دنيا مان نه وڃن، انهن کي ديندار بڻائي وڃن جو خود انهن کي به قبر ۾ ڪم اچي جو زنده اولاد جي نيڪين جو ثواب مُڙدي کي قبر ۾ ملندو آهي.

(مرآة المناجیح، ۵۶۵/۶، ملقطاً)

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! ٻارن جي اسلامي تعليم ۽ مدني تربيت جي جيتري ضرورت اڄ آهي شايد ان کان اڳ ۾ ڪڏهن نه هئي ڇاڪاڻ ته اڄ هر پاسي شيطاني ڪمن ۽ گناهن جي آلات جي گهڻائي آهي ۽ اولاد کي رڳو دُنيوي تعليم سان آراسته ڪرڻ وارو رجحان تيزي سان وڌندو پيو وڃي، جڏهن ته اڳ واري دَور ۾ اولاد جي لاءِ ديني تعليم کي گهڻي حيثيت ڏني ويندي هئي، شايد اهو ئي سبب آهي جو ان زماني ۾ والدين سان گڏ انهن جو اولاد به متقي، پرهيزگار ۽ فرمانبردار هوندو هو پر هاڻي دُنيوي تعليم کي ترجيح ڏني پئي وڃي، اهو ئي سبب آهي ته انگلش ميڊيم اسڪولن ۾ وڏين فيسن جي ادائينگي ۽ هر آسائش ۽ سهولتن جي فراهمي ان ڪري ڪئي ويندي آهي ته ٻارن جو دُنيوي مستقبل روشن ٿي وڃي، سني نوڪري (Job) ملي وڃي، خوب بينڪ بيلنس گڏ ٿئي ايسٽائين جو هن مقصد جي تڪميل جي لاءِ والدين پنهنجي اولاد کي ٻاهرين ملڪ پڙهڻ جي لاءِ به موڪليندا آهن، ائين دُنيوي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ ٻار پڪو دنيا دار، سٺو بزنس مين ۽ فيشن جو نمونو ته بڻجي ويندو آهي پر نيڪ ۽ باعمل مسلمان نه بڻي سگهندو آهي.

اولاد جي تربيت جو ذهن ڏيڻ جي لاءِ مسلمانن کي چوٽ ڪندي حڪيم الأُمّت مفتي احمد يار خان رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا: مسلمانن ۾ اهو طريقو آهي ته

ننڍپڻ ۾ پنهنجي اولاد جي اخلاق ۽ آداب جو خيال نٿا رکن. (ڪجهه) غريب ماڻهو ته پنهنجي ٻارن کي آواره چوڪرن سان گڏ راند روند جي اجازت ڏين ٿا ۽ انهن جي تعليم وارو زمانو خراب صحبتن ۽ راند روند ۾ برباد ٿيندو آهي، اهي ٻار يا ته جوان ٿي پنڻ شروع ڪندا آهن يا ڏلت واريون نوڪريون ڪندا آهن يا چور ڌاڙيل يا بدمعاش بڻجي پنهنجي زندگي جيل خاني ۾ گذاريندا آهن ۽ مال دار ماڻهو پنهنجي ٻارن کي شروع کان شوقين مزاج بڻائيندا آهن، انگريزي وار رکائڻ، فضول خرچ ڪري سيڪارڻ، هر وقت بوت سوت وغيره پرائڻ ٿا، پوءِ پاڻ سان گڏ سينما ۽ فنڪشن ناچ رنگ جي پروگرامن ۾ انهن کي شريڪ ڪن ٿا، جڏهن اهو نونهال ڪجهه هوش وارو ٿيندو آهي ته ان کي ڪلمي تائين به نه سيکاريو، ڪاليج يا اسڪول ۾ داخل ڪرائي ڇڏيو. گهڻو خرچ ڪرڻ، فيشن ايبيل بڻجڻ سکاريو ويو. خراب صحبتن سان صحت ۽ مذهب ٻئي برباد ٿي ويا، هاڻي جڏهن نونهال ڪاليج کان ٻاهر آيو ته جيڪڏهن خاطر خواه نوڪري ملي وئي ته صاحب بهادر بڻجي ويو، هاڻي نه ماءُ جو ادب ڄاڻي، نه پيءُ کي سڃاڻي، نه گهروارن جي حقن جي خبر، نه اولاد جي پرورش کان واقف، انهن جي ذهن ۾ اعليٰ ترقي اها آئي ته اسان کي ماڻهو انگريز سمجهن، ٻڌايو پاڻ کي ٻي قوم ۾ فنا ڪرڻ به ڪا ترقي آهي! جيڪڏهن ڪا معقول جڳهه نه ملي تو انهن ويچارن کي گهڻي مصيبت ٿيندي آهي ڇو ته ڪاليج ۾ خرچ ڪرڻ سکيو. ڪمائڻ نه سکيو، ڪارائڻ نه سکيو، پنهنجو ڪم نوڪرن کان ڪرائڻ سکيو، پاڻ ڪرڻ نه سکيو هاڻي اهي ماڻهو ڪاليج واري زندگي گذارڻ جي لاءِ شريف بدمعاش ٿي ويندا آهن يا جعلِي نوٽ بڻائي زندگي جيل ۾ گذاريندا آهن يا ڌاڙيل بدمعاش بڻجندا آهن هي اهي ماڻهو آهن. جيڪي ٻار پرورش جي زماني ۾ چڱيون صحبتون نٿا ماڻن، اهي جوان ٿي ماءُ پيءُ کي گهڻو پريشان ڪندا آهن، اسان وڏن فيشن ايبيل صاحبزادن جي ماءُ پيءُ کي ڏٺو آهي ته هو روئيندا وٽندا آهن، مفتي صاحب تعويد ڏيو جنهن سان ٻار چوڻ ۾ اچن، اسان جي قبضي ۾ اچي. پر دوستو! فقط تعويد سان ڪم

نٿو هلي ڪجهه نيڪ عمل به ڪرڻ گهرجي. (اسلامي زندگي، ص ۲۹، ۳۰)

مري آنيوال نسلين ترے عشق ہی میں مچلیں انہیں نيڪ تو بنانا مدني مدینے والے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيرون! اها حقيقت آهي ته انسان جيڪو پوکي ٿو اهو ئي لڙي ٿو، ائين نٿو ٿي سگهي ته پوکيو ڪجهه ٻيو هو پر جڏهن لڙڻ جو وقت آيو ته نڪتو ڪجهه ٻيو، بس اهو ئي مثال اولاد جو آهي ته والدين اولاد جي اسلامي طريقي سان تربيت نٿا ڪن پر پوءِ به اها توقع رکن ٿا ته ”اسان جو اولاد به نيڪ پرهيز گار بڻجي، والدين جو فرمانبردار بڻجي، معاشرتي ۾ عزت دار ۽ پاڪيزه ڪردار وارو بڻجي“ جڏهن نتيجو ان جي خلاف ايندو آهي ته ڪافي دير ٿي چڪي هوندي آهي، ان وقت والدين جيڪڏهن اصلاح جي ڪوشش ڪرڻ به چاهين ته نٿا ڪري سگهن، بگڙيل اولاد کان بيزار والدين جيڪڏهن ٿڌي دل سان انهن جي بگڙجڻ جي سببن تي غور ڪن ته انهن کي ان ۾ پنهنجو قصور وڌيڪ نظر ايندو، مثال طور ٻار جيڪڏهن ڪم ڪار نه ڪري يا ان معاملي ۾ سُستي جو مظاهرو ڪري، اسڪول يا ڪوچنگ سينٽر (Center Coaching) جي موڪل ڪري يا دير سان وڃي، پڙهائي ۾ چور هجي، ڪنهن تقريبن ۾ وڃڻ جو يا مخصوص لباس پائڻ جو چيو وڃي ۽ هو ان تي راضي نه ٿئي، اهڙي طرح ٻين دنيوي معاملن ۾ تڏائين سستي ڪري يا هٿ ڌرمي جو مظاهرو ڪري ته والدين نيڪ ٺاڪ ڪلاس وٺندا آهن، خوب ڪاوڙ ڪندا، ڪلاڪن جا ڪلاڪ ليڪچر ڏيندا آهن، ايسٽائين جو مارڪٽ کان به ناهن هٽندا پر جيڪڏهن ٻار نمازون قضا ڪري يا جماعت سان نماز نه پڙهي، مدرسي يا جامع جي موڪل ڪري يا دير سان وڃي، موبائل فون واٽس ايپ وغيره جي ذريعي نامحرمين سان ميل جول رکي، فلمون ڊراما ڏسي، ڳانا باجا

ٻڌي، نت نوان فيشن اپنائِي، حرام ۽ حلال جي پروا نه ڪري، شراب پيئي، جُوا کيڏي، ڪوڙ ڳالهائي، غيبتون ڪري، ناجائز فيشن اپنائِي، ڏاڙهي ڪوڙائي يا هڪ مُٺ کان گهٽائي، بد عقيده ماڻهن جي صحبت ۾ ويهي، فضول ڪمن ۾ پيسو اُڏائي، الغرض طرح طرح جي بُرائين ۾ مبتلا هجي ته انهن مُعاملن ۾ پڇا ڳاڇا ڪرڻ ته رهي پري جي ڳالهه بلڪه والدين جي پيشاني تي گهنج نٿو پوي. اولاد جي مدني تربيت نه ڪرڻ جي سبب والدين (Parents) کي ڪهڙا ڪهڙا ڏينهن ڏسڻا پوندا آهن. اچو! هن باري ۾ هڪ عبرت انگيز حڪايت ٻڌون ٿا ۽ عبرت جا مدني گل گڏ ڪيون ٿا، جيئن

ڇا پٽ به ڪڏهن پيءُ کي ماريندو آهي؟

تَنبِيهِ الْغَافِلِينَ ۾ آهي ته ”سَمَرَقَنْد“ جي هڪ عالم ابو حفص رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَت هڪ شخص آيو ۽ چوڻ لڳو: منهنجي پٽ مون کي ماريو آهي ۽ تڪليف ڏني آهي، ان حيران ٿيندي پڇيو: ڇا ڪڏهن پٽ به پيءُ کي ماريندو آهي؟ ان جواب ڏنو: جي ها، ائين ئي ٿيو آهي؟ ابو حفص رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَت پڇيس ڇا تون ان کي علم ۽ ادب سيکاريو آهي؟ ان شخص انڪار ڪيو، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَت پڇيس: ”قرآن ڪريم سيکاريو آهي.“ ان پيهر انڪار ڪيو، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَت وري پڇيس ته ”پوءِ اهو ڇا ڪندو آهي؟ ان جواب ڏنو: ”بني بارو ڪندو آهي.“ ابو حفص رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَت فرمايو: ڇا توکي خبر آهي ته هن توکي ڇو ماريو؟ ان چيو: ”نه“ ابو حفص رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَت ان کي اصلاح خاطر سمجهاڻيندي فرمايو: ”منهنجو ته هي خيال آهي جڏهن صبح جي وقت هو گڏهه تي سوار ٿي بنيءَ ڏانهن ويندو هوندو. ڏاند (Bull) ان جي اڳيان ۽ ڪتو (Dog) ان جي پويان هوندو، قرآن ان کي پڙهڻ ايندو نه هوندو، ان ڪري هو ڪجهه جهونگاري رهيو هوندو، ايتري ۾ تون ان جي سامهون آيو هوندين. ان سمجهيو هوندو ته ڍڳي آهي ۽ تنهنجي مٿي تي ڪا شيءِ هنئي هوندائين، شڪر ڪر جو تنهنجو مٿو نه ڦاڙيائين. (تَنبِيهِ الْغَافِلِينَ، ص 68)

اچو! هاڻي هڪ روايت ٻڌو ۽ اولاد جي مدني تربيت جو ذهن بڻايو.

جبل برابر نيڪيون ڪم نه آيون

(قيامت جي ڏينهن) هڪ شخص جا ٻار ٻچا رب عَزَّ وَجَلَّ جي بارگاه ۾ حاضر ٿي فریاد ڪندا ته اي اسان جا رب عَزَّ وَجَلَّ! هن شخص کان اسان جو حق ڏيار، ڇو ته هن اسان کي اسان جي دين جا احڪام نه سڪاريا ۽ هي اسان کي حرام ڪارائيندو هو پر اسان بي خبر هئاسين، تنهنڪري ان شخص کي حرام روزي جي سبب ايتري قدر ماريو ويندو جو ان جو گوشت چڻي پوندو، پوءِ ان کي ميزان (يعني ترازو) ڏانهن آندو ويندو، ملائڪ ان جون جبل جي برابر نيڪيون ڪڍي ايندا ته اهل و عيال مان هڪ شخص ان جي نيڪين مان ڪڍي وٺندو. ٻيو وٺندو اهو به ان جي نيڪين مان پنهنجي ڪمي پوري ڪندو. (اهڙي طرح ان جون تمام نيڪيون ان جا گهر وارا ڪڍي وٺندا) هاڻي هو پنهنجي گهر وارن ڏانهن متوجه ٿي چوندو: منهنجي مٿي تي صرف انهن گناهن جو ٻوجهه رهي ويو آهي جيڪي مون توهان جي خاطر ڪيا. ملائڪ اعلان ڪندا: هي اهو شخص آهي جنهن جون تمام نيڪيون ان جا ٻار ٻچا ڪڍي ويا ۽ هو انهن جي ڪري جهنم ۾ داخل ٿيو. (فُرَّةُ الْعَيْنِ، الباب الثامن في عقوبة قاتل النفس وقاطع الرحم، ص ۴۰۱ ملخصاً)

تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!

دل ڪي پھچولے جل اُٹھے سینے ڪي داغ سے اس گھر کو آگ لگ گئی گھر ڪي چراغ سے

پياريون پياريون اسلامي پيڻون! ٻڌو اوهان ته جيڪي والدين پنهنجي اولاد جي مدني تربيت نٿا ڪن ته انهن کي ڪهڙي شرمندگي ۽ رُسوائي کي منهن ڏيڻو پوندو آهي. تنهنڪري بهترين والدين هئڻ جو ثبوت ڏيندي پنهنجي اولاد

کي قرآنِ کريم سان مَحَبَّت ۽ ان جي احکامن تي عمل ڪرڻ سيکاريو.

صَدُرُ الشَّرِيعِ حضرت علامہ مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا: سڀ کان مُقَدَّم (اهم) هي آهي ته ٻارن کي قرآنِ مجيد پڙهايو ۽ دين جون ضروري ڳالهيون سيکاريون وڃن، روزو، نماز ۽ طهارت خريدو فروخت ۽ اجرت ۽ ٻين مُعاملن جا مسئلا جنهن جي روزِ مَرّه حاجت پوندي آهي ۽ اڻ ڄاڻائي سبب خلافِ شَرع عمل ڪرڻ جي ڏوه ۾ مبتلا ٿيندا آهيون انهن جي تعليم ڏني وڃي. جيڪڏهن ڏسو ته ٻار کي علمِ ڏانهن رُجحان (Interest) آهي ۽ سمجهدار آهي ته علمِ دين جي خدمت کان وڌيڪ ٻيو ڪهڙو ڪم آهي ۽ جيڪڏهن استطاعت نه هجي تو درست عقيدا ۽ ضروري مسئلا سيکارڻ کان پوءِ جنهن جائز ڪم ۾ لڳايو اختيار آهي. (بهارِ شريعت ج ۲ ص ۲۵۶، ملخصاً) چوڪريءَ کي به عقائد ۽ ضروري مسئلا سيکارڻ کان پوءِ ڪنهن عورت کان سِلَائي ۽ نقش و نگار وغيره اهڙا ڪم سيکاريو جنهن جي عورتن کي اڪثر ضرورت پوندي آهي ۽ کاڌو پچائڻ ۽ ٻين گهر جي ڪمن ۾ ان کي سليقو سيکارڻ جي ڪوشش ڪريو چوٽه سليقي واري عورت جنهن خوبي سان زندگي گذاري سگهندي آهي بدسليقي نٿي گذاري سگهي. (بهارِ شريعت ج ۲ ص ۲۵۷)

حضرت علامہ قُرطبي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ نقل فرمائن ٿا: اسان تي فرض آهي ته پنهنجي اولاد ۽ پنهنجي گهروارن کي دين جي تعليم ڏيون، سنيون ڳالهيون سيکاريون ۽ انهن کي ادب ۽ هنر جي تعليم ڏيون جنهن بنا گذارو ناهي.

(تفسير قُرطبي، ۱۴۸/۹)

اڄ فتنن سان پرپور هن زماني ۾ به **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** اهڙا والدين موجود آهن جيڪي شريعت جي حڪم تي پنهنجو مٿو جهڪائي همت ۽ حوصلي سان معاشري جي طعنن کي برداشت ڪندي اولاد جي اصلاح ۽ انهن جي اسلامي

طريقي سان مدني تربيت ڪري پنهنجي ۽ ان جي آخرت بهتر بنائڻ جي لاءِ ڪوششون ڪن ٿا، اهو ئي سبب آهي ته ان مدني ذهن رکڻ وارن جي اولاد مان ڪو حافظِ قرآن ٿيندو آهي، ڪو قاري قرآن بڻجڻ جي سعادت ماڻيندو آهي، ڪو نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ وارو مبلغ دعوتِ اسلامي بڻجي ٿو، ته ڪو علمِ دين جي روشني ڦهلائڻ وارو عالمِ دين ۽ مفتي بڻجي اُمتِ محبوب جي شرعي رهنمائي ڪري ٿو. جنهن ماءُ پيءُ جا ٻار ان انداز سان دين جي خدمت ڪري رهيا هجن اهي هن حقيقت سان بخوبي واقف هوندا ته ڊاڪٽر ۽ انجنيئر وغيره بنائڻ جا فائدا (Benefits) صرف دنيا تائين ئي محدود هوندا آهن جڏهن ته نيڪ اولاد والدين جي وفات کان بعد به فائدي مند ثابت ٿيندو آهي.

حضرت سيدنا بريده رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته ٻنهي جهان جي مالڪ و مختار، حبيبِ پروردگار صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن فرمايو: جنهن قرآن پڙهيو ۽ ان کي سکيو ۽ ان تي عمل ڪيو ان جي والدين کي قيامت جي ڏينهن نور جو هڪ اهڙو تاج پارايو ويندو جنهن جي چمڪ سج جيان هوندي ۽ ان جي والدين کي به خلا پارايا ويندا جنهن جي قيمت هي دنيا ادا نٿي ڪري سگهي ته هو پڇندا، اسان کي هي لباس ڇو پارايا ويا آهن؟ انهن کي چيو ويندو: توهان جي ٻارن قرآن کي سنڀاليو ان جي سبب. (مستدرڪ، ڪتاب فضائل القرآن، باب من قرأ القرآن وتعلمه الخ، رقم: ۲۱۳۲، ۲/۲۷۸)

هڪ ٻي هنڌ تي ارشاد فرمايائون ته بيشڪ الله عَزَّوَجَلَّ هڪ نيڪ ٻانهي جو درجو جنت ۾ بلند فرمائيندو ته هو چوندو ته اي منهنجا رب عَزَّوَجَلَّ! مون کي اهو مرتبو ڪيئن مليو؟ ته الله عَزَّوَجَلَّ فرمائيندو ته تنهنجي پٽ تنهنجي لاءِ بخشش جي دعا گهري آهي. (مشكاة المصابيح، ڪتاب الدعوات، باب الاستغفار والتوبة، حديث: ۲۳۵۴، ۱/۲۴۰)

پياريون پياريون اسلامي پيڙهون! والدين هن فضيلتن کي انهيءَ صورت ۾

حاصل ڪري سگهن ٿا جڏهن پاڻ علم و عمل ۽ ستنن جا پيڪر، خوف خدا رکندڙ ۽ علم دين سان محبت رکندڙ هجن. جيڪڏهن اسان به انهن صفتن جا پيڪر بڻجن ڇاهيون ٿا ته دعوت اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃون اسان جو ايندڙ نسل به انهيءَ راه تي گامزن رهندو. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! اولاد جي تربيت جي حوالي سان بزرگان دين ۽ پهرين جي مسلمانن جو ڪردار اسان جي لاءِ مشعلِ راه آهي ڇاڪاڻ ته اهي حضرات اولاد جي تربيت جي طريقن سان بخوبي واقف ۽ اولاد جهڙي نعمت جا صحيح معنيٰ ۾ قدردان هوندا هئا جو خود انهن جي پرورش به ته ڪنهن نيڪ سيرت والدين جي آغوش ۾ ٿي هئي، اهي حضرات پاڻ به نيڪين جا حريص هوندا هئا ۽ پنهنجي اولاد کي به نيڪي جي راه تي گامزن رهڻ جي ترغيب ڏياريندا هئا، اهو ئي سبب آهي جو انهن جو اولاد انهن جو مُطيع ۽ فرمانبردار، اکين جو ٺار، دل جو قرار هوندو هو ۽ معاشري ۾ انهن جو نالو روشن ڪندو هو. اچو! ترغيب طور 2 ايمان افروز واقعا ٻڌون ٿا ۽ ان مان حاصل ٿيڻ وارا مدني گل پنهنجي دل جي مدني گلدستي ۾ سجايون ٿا.

ڳوٺاڻي عورت جي نصيحت:

امام اصمعي **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا: مون هڪ ڳوٺاڻي عورت کي ڏٺو جيڪا پنهنجي پٽ کي نصيحت ڪندي چئي رهي هئي: پٽ! عمل جي توفيق **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جي طرفان آهي ۽ آئون توکي نصيحت ٿي ڪريان ته **♦ چغلي هڻڻ کان بچندو رهجان ڇو ته هي ٻن قبيلن ۾ دشمني ڪرائيندي آهي، دوستن کي جدا ڪري ڇڏيندي آهي ۽ ♦ ماڻهن جي عيبن جي ڳولا ۾ رهڻ کان بچ جو ڪٿي تون به عيب دار نه ٿي وڃين، ♦ عبادت ۾ ڏيکاءُ ۽ ♦ مال خرچ ڪرڻ ۾**

بخل کان بچندو ره ۽ ٻين جي انجام کان سبق حاصل ڪجان ۽ ماڻهن جو جيڪو عمل توکي سٺو لڳي انهيءَ تي عمل ڪجاءِ ۽ انهن ۾ جيڪو ڪم توکي برو لڳي انهيءَ کان بچندو رهجان ڇو ته ماڻهو کي پنهنجا عيب (Fault) نظر ناهن ايندا، پوءِ اها عورت خاموش ٿي وئي ته مون چيو: اي ڳوٺاڻي عورت! توکي خدا جو قسم! وڌيڪ نصيحت ڪر. هن پڇيو: اي شهري! ڇا توکي هڪ ڳوٺاڻيءَ جون ڳالهليون سٺيون لڳيون آهن؟ مون چيو: خدا جو قسم! سٺيون لڳيون آهن. هن چيو: ۽ پٽ! توکي ڏيڻ کان بچندو رهجان ڇو ته تون ماڻهن سان جيڪي معاملو ڪرين ٿو توکو ڏيڻ ان ۾ سڀ کان برو آهي، ۽ سخاوت، ۽ علم، عاجزي ۽ حياءَ کي اپنائي وٺ ۽ هاڻي آئون توکي خدا عَزَّوَجَلَّ جي حوالي ڪريان ٿي، توتي سلامتي هجي، الله عَزَّوَجَلَّ توتي رحم ڪري. ۽ ياد رک! غيبت ڪرڻ حالتِ اسلام ۾ ٽيه (30) دفعا زنا ڪرڻ کان به سخت گناه آهي. (انسوون کا دريا، ص ۲۳۹)

غيبت و چغلي کي آفت سے بچیں یہ کرم یا مصطفیٰ فرمائیے

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

تاجدارِ مدني انعامات ۽ تربيتِ اولاد

مبلغ دعوتِ اسلامي ۽ رُڪنِ مرڪزي مجلسِ شوريٰ حاجي ابو جُنيد زَمِ رضا عطاري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَیْهِ جي ٻارن جي امي جو بيان ڪجهه ائين آهي ته مرحوم پنهنجي اولاد سان گهڻو پيار ڪندا هئا، ڏيئرون گهر اينديون هيون ته مصروفيات جي باوجود انهن کان ملڻ گهر ايندا هئا. گهر ۾ جڏهن ڪنهن جي غلطي جي اصلاح ڪندي لهجو ٿورو سخت ڪندا هئا ته گڏوگڏ وضاحت به ڪندا هئا ته ”مان آخرت ۾ نجات ۽ توهان جي فائدي جي لاءِ سمجھائي رهيو آهيان.“ ماني کائڻ وقت ٻارن جي ذريعي دُعائون پڙهائي ۽ سنّت جي مطابق

ماني ڪاڻ جي ترڪيب ڪندا هئا. حئي الامڪان پتن کي نماز جي لاءِ گڏ وٺي ويندا هئا، مڏني قافلي ۾ سفر جي لاءِ ويندا هئا ته نماز جي تاڪيد ڪري ويندا هئا ۽ سفر جي دوران به S.M.S جي ذريعي معلومات ڪندا هئا ته نماز ادا ڪري ورتي يا نه؟ بيماري جي حالت ۾ به پنهنجي وڏي شهزادي کي فرمايائون: جيئن ئي منهنجي طبيعت بحال ٿيندي **اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** ٻئي مڏني قافلي ۾ سفر ڪنداسين. شهزادي کي موبائل وٺي ڏيڻ کان منع ڪندي ڏهن بڻايو ته جيئن ته امير اهلست باني دعوت اسلامي **دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَه** ٻارن کي موبائل وٺي ڏيڻ کان منع فرمايو آهي ان ڪري مان اوهان کي موبائل وٺي نه ڏيندس.

(محبوب عطار کي 122 حڪايات، ص ۱۳ بتغير)

میری آنے والی نسلیں تیرے عشق ہی میں مچلیں
انہیں نیک تو بنانا مدنی مدینے والے!

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! بيان ڪيل حڪايات ۾ والدين ۽ اولاد ٻنهي جي لاءِ سبق آموز مدني گل موجود آهن. اهو سچ آهي ته سنا والدين اولاد جي مدني تربيت کان ڪڏهن به غافل ناهن ٿيندا، بلڪ انهن کي نصيحت جي مدني گلن جي خوشبو سان مهڪائي رکندا آهن ۽ انهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪندا آهن، جيڪڏهن اهي پاڻ نمازي، مدني قافلن جا مسافر، مدني انعامات ۽ سُنتن جا عامل هجن ته پنهنجي ٻارن کي به انهن مدني ڪمن جي ترغيب ڏياريندا آهن ۽ انهن کان پڇا ڳاڇا جو سلسلو جاري رکندا آهن. بهرحال هاڻي اهو فيصلو والدين کي ڪرڻو آهي ته هو تربيت اولاد جو فريضو سر انجام ڏئي اولاد کي پنهنجي لاءِ صدقہ جاريه جو سبب بڻائن ٿا يا وري انهن کي گلي چوٽ ڏئي پنهنجي آخرت جي بربادي جو سامان ڪن ٿا.

رسالو "اولاد کے حقوق"

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! اولاد جي تربيت سٺي انداز ۾ ڪرڻ ۽ انهن جي حقن جي باري ۾ اهم معلومات حاصل ڪرڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جو رسالو "اولاد کے حقوق" جو اوّل تا آخر مطالعو ڪرڻ نهايت فائدي مند آهي. هن رسالي ۾ احاديث مبارڪه جي روشني ۾ اولاد جي پيدائش کان وٺي زندگي جي مختلف پهلوئن جي باري ۾ حق بيان ڪيا ويا آهن. اڄ ئي مڪتبه المدينه جي بستي تان هن رسالي کي هديه حاصل ڪري پاڻ به ان جو مطالعو ڪريو ۽ وڌيڪ تعداد ۾ خريدي پين کي تحفي طور پيش ڪريو. دعوت اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن رسالي کي پڙهي به سگهجي ٿو ۽ ڊاؤن لوڊ (Download) يا پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

انٽرنيٽ ۽ سوشل ميڊيا جي غلط استعمال جو ٻارن تي بُرو اثر

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! انٽرنيٽ ۽ سوشل ميڊيا (Social Media) جا جيڪي اخلاقي ۽ معاشرتي نقصان آهن هر عقل مند شخص ان کان بخوبي واقف آهي، هڪ وقت هو جو ٿي وي ۽ سنيما جا مُضر اثر ۽ پيانڪ نتايج معاشرتي (Society) جي لاءِ انتهائي پريشان ڪن هئا ۽ تبلي ورن کي صحت جي لاءِ سڀ کان وڌيڪ نقصان ده قرار ڏنو ويو هو، پر اڄ موبائل ۽ انٽرنيٽ سڀ کان وڌيڪ صحت کي خراب ۽ اخلاق کي تباھ و برباد ڪر رهيا آهن. والدين کي گهرجي ته پنهنجي ٻارن جي نقل و حرڪت تي توجهه رکڻ سان گڏوگڏ حڪمت عملي سان انهن جي مدني تربيت به ڪن، بالخصوص جيڪي ٻار اڃا ننڍا آهن ڏاڏا انهن کي موبائل ۽ انٽرنيٽ جي زور دار سيلاب کان بچايو، نه

تہ ڪٿي ائين نہ ٿئي جو انهن نونهالن جو ڪردار هيٺ ڪان ئي داغ دار ٿي وڃي. جيڪڏهن ائين ٿيو ته يقين سمجهو ته پوءِ اولاد ۽ والدين ٻنهي کي هر هنڌ ڏٺ ۽ رُسوائي کي منهن ڏيڻو پوندو. ٻارن کي معاشرتي جو سٺو ۽ نيڪ مسلمان بنائڻ جي لاءِ پاڻ به دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته رهو ۽ پنهنجي ٻارن کي به هن مدني ماحول سان وابسته رکڻ.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ قرآن و سنت جي مطابق ديني ۽ اخلاقي تربيت جي طرف ڀر پور توجه ڏنو ويندو آهي تنهنڪري پنهنجي ننڍن مدني مٿن ۽ مدني مٿين کي مدرسه المدينه يا دارالمدينه ۾ ۽ وڌن کي جامعة المدينه ۾ داخل ڪرايو ۽ باعمل حافظِ قرآن ۽ عالمِ دين بڻايو.

جامعة المدينه آن لائن

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي دين متين جي 103 کان وڌيڪ شعبن ۾ نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ ۾ مصروف آهي، انهن مان هڪ شعبو ”جامعة المدينه آن لائن“ به آهي، جامعة المدينه آن لائن تحت به مختلف ڪورسز جو سلسلو به شروع ڪيو ويو آهي. مثلاً طهارت ڪورس، نماز ڪورس، عقائد و فقہ ڪورس، فيضانِ زڪوة ڪورس، درسِ نظامي آن لائن ڪورس، فيضانِ بهارِ شريعت ڪورس، فيضانِ فرضِ علوم ڪورس، فيضانِ رمضان ڪورس، قرباني ڪورس وغيره. هر ڪورس جي مدت ۽ دورانيه مختلف آهي، انهن ڪورسز ۾ داخلاڻن جو طريقي ڪار دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ (www.dawateislami.net) تي ڏنو ويو آهي

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! توهان به پنهنجي ٻارن جي تعليم ۽ مدني تربيت جي لاءِ جامعة المدينه ڪرايو ۽ نجاتِ آخرت جو سامان ڪيو.

ماءُ جو هنج پهرين درسگاه

هڪ اسلامي ۽ فلاحِي معاشري جي بقا جي لاءِ انتهائي ضروري آهي ته ان جي افراد جي تربيت تي ڀرپور توجه ڏني وڃي، لهنذا بهتر هي آهي ته ان جو آغاز ماءُ جي هنج سان ٿئي ته ان تربيت جا اثرات سڄي زندگي ٻار تي مرتب رهن. ان تناظر ۾ ڏيئي جي بهترين پرورش جي اهميت مزيد وڌي ويندي آهي ڇو ته جيڪڏهن اڄ ان جي تربيت ۾ ڪا ڪمي رهجي وئي ته ان جو ازالو ڪرڻ ناممڪن نه ته مشڪل ضرور ٿي ويندو.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! اسان مسلمان آهيون ۽ هڪ اسلام پسند معاشري جو حصو آهيون، اسان کي گهرجي ته ڪڏهن به اولاد خصوصاً ڌيءَ جي پرورش ۾ ان جي مدني تربيت کان ڪوتاهي نه ڪريون، ان کي معاشرتي برائين جي نقصانن کان ڪماحقه آگاه ڪريون ته جيئن اهي ان کان بچي سگهن.

ننڍپڻ جي عادت گهٽ ٿي ڇڏي آهي

اڄ هڪ پيءُ پنهنجي اٺن ڏهن سالن جي ڌيءَ کي جنهن بي پردگي سان ڪڏ پنهنجي همراھ هڪ اهڙي تقريب ۾ وٺي ويندو آهي جتي مرد ۽ عورتون ڪڏ آهن، موسيقي ۽ ميوزڪ جو اھتمام آهي، بي حياءَ ۽ مغربي تهذيب جي ماريل چوڪريون دهل جي ٽاپ تي نهايت ئي بيهودگي سان رقص ڪري رهيون آهن ۽ اها گل جهڙي ٻارڙي سڀ ڏسي ۽ سڪي رهي آهي ته ان جو هي ذهن بڻجندو ڇو ته هتي مون کي منهنجو پيءُ وٺي آيو آهي، لهنذا اهڙي جڳهه تي وڃڻ ۽ نچڻ ڳائڻ درست آهي ڇو ته جيڪڏهن هي سڀ غلط هجي هان ته منهنجو پيءُ هرگز مون کي هتي نه وٺي اچي هان.

الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان کي پنهنجي اولاد جي اسلامي اصولن جي مطابق مدني تربيت ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي. **اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم**

يارب بچالے تو مجھے نارِ جحيم سے
اودا پھ بھی بلکہ جہنم حرام ہو

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب!

بیان جو خلاصو

پیاريون پیاریون اسلامي پيئرون! اڄ اسان ”اولاد جي تربيت ۽ والدين جي ذميواريون“ بابت بيان ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي.

1. والدين جي سٺي تربيت اولاد کي سٺو ۽ بُري تربيت بُرو بڻائيندي آهي.
2. نيڪ اولاد دنيا ۾ راحت ۽ آخرت ۾ نجات جو سبب ٿيندو آهي.
3. سٺا والدين تربيت اولاد کان ڪڏهن غافل ناهن ٿيندا.
4. سٺا والدين اولاد کي بد دعا نه ڏيندا آهن.
5. انٽرنيٽ ۽ سوشل ميڊيا اولاد جي صحت ۽ اخلاق کي خراب ڪري رهيا آهن.

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب!

8 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”مدني دورو“

پياريون پياريون اسلامي پيئرون! نيڪي جي دعوت کي عام ڪرڻ ۽ سڄي دنيا ۾ قرآن و سنت جي تعليمات کي ڦهلائڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي ڏينهن رات مصروفِ عمل آهي. اوهان به هن عظيم مقصد ۾ دعوتِ اسلامي جو ساٿ ڏيڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي 8 مدني ڪمن ۾ وڌي چڙهي ڪري حصو وٺڻ جي ڪوشش ڪريو. 8 مدني ڪمن ۾ هڪ هفتي وار مدني ڪم ”مدني دورو“ به آهي. جنهن جي بنيادي مقصد دنيا جي دهن ۾ مڱن افراد

کي ان جي مقصد حقيقي کان آگاهه ڪرڻ، نماز روزي جي طرف راغب ڪرڻ، گناهن کان نفرت ۽ نيڪين سان محبت پيدا ڪرڻ جو ذهن ڏيڻ شامل آهي. ان ۾ ڪو شڪ ناهي ته هي سڀ ڪم نيڪي جي دعوت ڏيڻ ۽ برائي کان منع ڪرڻ ۾ ئي شمار ٿيندا آهن. نفلي عبادات کي ڇڏي ڪري نيڪي جي دعوت ڏيڻ ۽ برائي کان منع ڪرڻ هي ڪهڙي قدر اهم ڪم آهي، ان جو اندازو هن ڳالهه مان لڳايو ته قطب رباني، غوث صمداني حضور سيدنا شيخ عبد القادر جيلاني رحمته الله تعالى عليه ارشاد فرمائن ٿا: نيڪي جو حڪم ڏيڻ ۽ برائي کان منع ڪرڻ منهنجي نزديڪ انهن هزارن عابدين جي عبادت کان وڌيڪ پسندیده آهي جيڪي خلوت ۾ رهي ڪري عبادت ڪرڻ وارا آهن. (الفتح الرباني، ص. 181)

اوهان به ثواب حاصل ڪرڻ جي نيت سان مدني دوري ۾ شرڪت کي پنهنجو معمول بنايو. اوهان جي ترغيب و تحريث جي لاءِ هڪ مدني بهار پيش ڪريان ٿي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! دعوت اسلامي وارن تي خوب رحمت جي بارش وسندي آهي، جيئن ته برمنگهم (يوڪي) جي هڪ اسلامي پاءُ جو بيان پنهنجي انداز و الفاظ ۾ پيش خدمت آهي. اسان هڪ پيري گنجان آبادي واري علاقي جنهن کي اسان مدني ماحول ۾ ”مڪي حلقو“ چوندا آهيون ۾ علاقائي دورو ڪندي نيڪي جي دعوت ڏيڻ جي لاءِ گهر وڃي رهيا هئاسين.

ان دوران هڪ گهر تي دستڪ ڏني ته هڪ عُمُر رسیده خاتون نڪتي، جنهن جو تعلق مير پور (ڪشمير) سان هو. اردو ۽ انگلش کان نابلد هئي اسان مٿو جهڪائي نيڪي جي دعوت ڏني ۽ عرض ڪيو ته گهر جي مردن کي مسجد ۾ موڪلي ڇڏيو. اسان وڃڻ لڳاسين ته اها چوڻ لڳي: هاڻي منهنجي به ٻڌو، اسان وٽ وقت گهٽ هو انهيءَ لاءِ اڳتي وڌي وياسين پر اسان جي هڪ اسلامي پاءُ رکجي ويو. وڏي امان فرمائڻ لڳي: **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مون ڪجهه ئي ڏينهن پهريان

هي مبارڪ خواب ڏٺو ته سرڪارِ مدينه ﷺ سبز سبز عمامن وارن جي جهرمت ۾ مسجد النبوي الشريف علي صاحبها الصلوة والسلام کان ٻاهر تشریف کڻي اچي رهيا آهن. ۽ هاڻي الله جي قدرت سان اهي سبز سبز عمامي وارا منهنجي گهر نيڪي جي دعوت ڏيڻ لاءِ اچي ويا! ان خاتون کي اسلامي پيڙن جي هفتہ وار اجتماع جي دعوت ڏني. هاڻي اها پنهنجي خاندان جي اسلامي پيڙن سميت باقاعدي سان هفتہ وار اجتماع ۾ شرڪت فرمائڻ ٿيون.

پياريون پياريون اسلامي پيڙون! بيان کي ختم ڪندي سٺ جي فضيلت ۽ ڪجهه سٺون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿي، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت ﷺ جو فرمان جڻ ن شان آهي؛ جنهن منهنجي سٺ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جڻ ۾ مون سان گڏ هوندو.

(مشكاة الصايح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، ۹۷/۱، حديث: ۱۷۵)

سُنڻين عام ڪرين دين کا هم ڪام ڪرين نیک هو جاين مسلمان مدينے والے

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

نيچ اچڻ جون سنتون ۽ آداب

منا منا اسلامي ڀائرو! نيچ ڏيڻ به هڪ اهم امر يعني ڪم آهي ان جون به سنتون ۽ آداب آهن. پر افسوس! مدني ماحول کان پري رهڻ جي سبب مسلمانن جي اڪثريت کي هن سلسلي ۾ ڪا معلومات ناهي هوندي، جتي نيچ آئي زور زور سان ”آچي آچي“ ڪري ورتو. جڏهن ته اسان کي ان جون به سنتون ۽ آداب سکڻ ۽ ان تي عمل ڪرڻ گهرجي.

◈ نيچ جي وقت مٿو جهڪايو، منهن لڪايو، ۽ آواز آهستي ڪيو نيچ جو آواز بلند ڪرڻ بيوقوفِي آهي. (بهارِ شريعت، حصہ ۱۶، ص ۱۰۳) حضرت عباده بن صامت ۽ شذاد بن اوس ۽ حضرت واٿل رضی اللہ تعالیٰ عنہم کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه ﷺ

عَلَيْهِ وَالْهٖ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”ڪنهن کي اوگرائي يا ٺڄ اچي ته آواز بلند نه ڪري چو ته شيطان کي اها ڳالهه پسند آهي ته انهن ۾ آواز بلند ڪيو وڃي. (شعب اليمان، باب في تشميت العاطس، فصل في تڪرير العاطس، حديث: ۳۲/۹۳۵۵، ۴) ◆ ٺڄ اچڻ تي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ چوڻ سنت آهي، بهتر هي آهي ته اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ چوي. ٻڌڻ واري تي واجب آهي ته هڪدم يَرْحَمُكَ اللهُ (يعني الله عَزَّوَجَلَّ توهان تي رحم فرمائي) چوي. ۽ ايتري آواز سان چوي جو ٺڄ ڏيڻ وارو پاڻ ٻڌي وٺي. جيڪڏهن جواب ۾ دير ڪئي ته گنهگار ٿيندو. صرف جواب ڏيڻ سان گناه معاف نه ٿيندو توبه به ڪرڻي پوندي. (بهار شريعت، حصه ۱۶، ص ۱۰۲) حضرت عبدالله بن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالٰي عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالٰي عَلَيْهِ وَالْهٖ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”جڏهن ڪنهن کي ٺڄ اچي ۽ اهو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ چوي ته فرشتا ”رَبِّ الْعَالَمِينَ“ چوندا آهن ۽ اهو ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ“ چوندا آهن ته فرشتا چوندا آهن؛ ”يَرْحَمُكَ اللهُ“ يعني الله عَزَّوَجَلَّ توتي رحم فرمائي. (طبراني اوسط، حديث: ۳۰۵/۳۳۷۱، ۲) ◆ جواب ٻڌي ٺڄ ڏيڻ وارو چوي: ”يَغْفِرُ اللهُ لَنَا وَ لَكُمْ“ (يعني الله عَزَّوَجَلَّ اسان جي ۽ توهان جي بخشش فرمائي) يا هي چوي: ”يَهْدِيْكُمْ اللهُ وَ يُصْلِحْ بَالَكُمْ“ (يعني الله عَزَّوَجَلَّ توهان کي هدايت ڏي ۽ توهان جو حال صحيح ڪري). (الفتاوي الهنديه، ڪتاب ما يحل وما لا يحل، الباب السابع في السلام... الخ، ۵/۳۲۶) ◆ ٺڄ ڏيڻ وارو ڏاڍيان حمد چوي ته جيئن ڪو ٻڌي ۽ جواب ڏئي ٻنهي کي ثواب ملندو. (الفتاوي الهنديه، ڪتاب ما يحل وما لا يحل، الباب السابع في السلام... الخ، ۵/۳۲۶) ◆ ٺڄ جو جواب هڪ دفعو واجب آهي، ٻيو ڀيرو ٺڄ اچي ۽ اهو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ چوي ته ٻيهر جواب واجب ناهي بلڪ مستحب آهي. (بهار شريعت، حصه ۱۶، ص ۱۰۲) حضرت اياس بن سلمه رَضِيَ اللهُ تَعَالٰي عَنْهُمَا پنهنجي والد کان روايت ڪن ٿا ته حضور نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالٰي عَلَيْهِ وَالْهٖ وَسَلَّمَ وٽ هڪ شخص کي ٺڄ آئي، مان به موجود هئس. نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالٰي عَلَيْهِ وَالْهٖ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: يَرْحَمُكَ اللهُ، (الله عَزَّوَجَلَّ توهان تي رحم فرمائي) ان کي ٻيهر ٺڄ آئي ته حضور اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالٰي عَلَيْهِ وَالْهٖ وَسَلَّمَ جن فرمايائون: ان کي زڪام ٿيو

آهي. (ترمذي، ڪتاب الادب، باب ما جاء كم يشمت العاطس، ۳۴۱/۴، حديث: ۲۷۵۲)

اي اسان جا پيارا الله عزوجل! اسان کي ڇڄ جي سنتن ۽ آداب تي عمل ڪرڻ

جي توفيق عطا فرمائ. " اَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِين صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد